

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

retningsmæssig basis betyder lavere priser og højere levedod. Tænk f. eks. på, hvad det kunne betyde for levedoden i Tyskland, England og vore nordiske nabolande, om vore landbrugsprodukter frit kunne komme ind over grænserne.

Det forekommer mig imidlertid, at de ærede forslagsstillere altid glemmer at se realistisk på disse problemer. Sandheden er jo, at vore varer stadig mødes af høje toldmure, af statshandel og af importbegrænsninger, og det gælder ikke mindst for vort hovederhverv landbruget. Den danske eksport er derfor i meget høj grad afhængig af de udefra givne forhold, og disse sætter en grænse for, hvor meget Danmark kan afsætte i udlandet. Såfremt vi nu ensidigt gik videre med at lette fremmede varers indtrængen på det danske marked uden sikkerhed for, at vore varer fik en lignende forbedret stilling på de udenlandske markeder, ville vi komme ud i en ganske uholdbar valutaisituation, og en sådan handling ville derfor efter min mening være uforsvarlig. I samme omfang som det lykkes vore eksport-erhverv at vinde fremgang på udenlandske markeder, vil muligheden være skabt for yderligere liberaliseringsfremstød her i landet, og jeg vil mene, som jeg fremhævede under behandlingen af vareforsyningsloven, at det er en selvfølge, at man fra regeringens side opfylder bestemmelserne i vareforsyningslovens § 1 om, at importen skal gøres størst mulig under hensyn til betalingsbalancen.

Jeg må derfor anbefale medlemmerne i det høje ting at stemme imod det foreliggende forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tholstrup): Jeg er desværre ikke i stand til at takke den højtærede handelsminister for de korte bemærkninger, og jeg er helt uenig med handelsministeren i, at man ved at følge vort forslag ville komme ud i et uholdbart forhold, forsåvidt angår valuta-

stillingen. Det er en subjektiv opfattelse, som i hvert fald jeg ikke kan følge.

Ved fremsættelsen udtalte jeg, at det var konkurrence indenfor alle erhverv, der skulle til, hvis man skulle være i stand til at holde priserne nede, og derfor måtte monopolerne ophæves. Muligheden for at tjene mere end rimeligt må elimineres. Og det er strengt nødvendigt at tage sådanne forholdsregler, hvis man skal undgå, at hele arbejdernes tilkæmpede lønforbedring skal gå tabt, hvorved der opretholdes stadig uro på arbejdsmarkedet. Landets velstand er afhængig af, om der arbejdes med liv og lyst på alle arbejdspladser, og det vil der blive, hvis arbejderne mærker, at priserne på varerne ikke stiger, men tværtimod har tendens til at gå nedad på grund af større effektivitet. Det er derfor, der bør lægges vægt på større konkurrence.

Når jeg nævner konkurrencens betydning, står jeg ikke ene. Selve den højtærede handelsminister omtalte det som et af målene med loven om indseende med priser, hvorom vi havde forslag til behandling i forrige uge. Det ærede medlem, forhenværende finansminister Thorkil Kristensen siger i sin kronik i „Dagens Nyheder“ den 24. oktober 1955 — jeg udbeder mig til-ladelse til dette og et par andre citater —:

„Derfor er den størst mulige liberalisering et vigtigt middel til at holde vor prisudvikling i underkanten af udlandets. En friere import fremmer jo også konkurrencen og dermed effektiviteten i dansk produktion. Som tidligere nævnt er denne effektivitet af stor betydning for prisudviklingen på længere sigt.“

En anden tidligere minister, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalte den 18. april i år her i tinget (sp. A. 4332):

„Der er også et andet monopolområde, ministeren burde skænke større opmærksomhed. Der knytter sig til en række af hjemmemarkedets varer i høj grad en slags monopol derved, at indførsel er forbudt eller begrænset af importrestriktioner; dette gælder varer på den